

Núm. de Protocol: AD-044-2/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 4 1

PARTS:

Apel.lant: M.I. Govern

Representant i advocada: Sra. M.V.

Apel.lada: P.S.

Representant: Sra. C.S.

Advocat: Sr. E.C.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet

Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de novembre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-044-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 95-49, de 18 de maig de 1995, va desestimar la demanda formulada per la societat mercantil andorrana P.S. , en data 30 de juny de 1994, i va declarar el dret a que li fos lliurada pel Govern tota la documentació que havia sol·licitat en relació a determinats expedients de concursos subhasta en els quals havia participat.

La sentència també condemnava al Govern a abonar la totalitat de les costes processals causades, inclosos els honoraris de l'advocat i del procurador.

2.- El Govern va interposar recurs d'apel·lació contra la dita sentència, mostrant la seva disconformitat amb la imposició de les costes del procés.

3.- Donat trasllat de l'escrit a la part demandant, el va contestar en el termini legal, oposant-s'hi, i sol·licitant de la Sala la confirmació de la sentència.

4.- Assenyalat que fou dia per a la vista oral, tingué lloc el 13 d'octubre de 1995.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La representació del Govern sol·licita, en aquesta segona instància jurisdiccional, la revocació de la sentència del Tribunal de Batlles condemnant-lo al pagament de les costes processals de la primera instància, amb inclusió dels honoraris de l'advocat i els del procurador.

Considera la Batllia que en haver-se aplanat el Govern -al contestar la demanda- a la pretensió substancial de

la demandant, que consistia en que pel Tribunal se li atorgués el dret, que l'Administració l'impedia d'exercir, a examinar determinats documents que formaven part dels expedients administratius d'uns concursos subhastes en les quals havia participat, la circumstància d'haver-se vist obligada a iniciar un procediment judicial que la conducta processal de la pròpia Administració ha revelat innecessari, permet la imposició de costes en raó als perjudicis econòmics que aquelles despeses representen per a la part agent.

Tercer.- La llei reguladora d'aquesta jurisdicció (article 31) parteix del principi de la gratuïtat del procediment, de manera que només es pot demanar a les parts l'avançament o el reemborsament de les despeses efectuades en llur interès particular. Però la llei no estableix els criteris que cal seguir per a la imposició de costes.

Dels diferents criteris que doctrinalment s'admeten a aquests efectes, la sentència aplica el subjectiu, basat, en aquest cas, no tant en la possible temeritat que podria derivar de defensar -l'Administració demandada- una tesi clarament indefensible, com en el perjudici ocasionat a l'agent per haver-lo obligat a iniciar un procés perfectament evitable, com ho demostra la pròpia Administració defenent en aplanar-se a la petició substancial de la demanda.

Per tant, la *temeritas* de l'Administració no s'evidenciaria tant en el procés, en el qual no formula oposició a les pretensions de l'agent, com en les actuacions obstructives prèvies que van determinar precisament la necessitat de demanar la tutela dels Tribunals.

I si s'examinen les esmentades actuacions, és evident que al representant de la societat P.S. , S.A. se li van posar nombrosos obstacles per poder accedir a les informacions nominatives dels documents al coneixement de les quals tenia dret com a titular, no ja d'un interès legítim sinó directe (art. 42.3 del Codi de l'Administració) ja que havia intervingut en la llicitació del concurs-subhasta per a un subministrament que, finalment, fou adjudicat a una altra empresa.

No obstant, el dia del requeriment fet per un Notari (el 20 de juny de 1994) demanant la remesa de les còpies dels pressupostos dels licitadors, de l'acta d'adjudicació i dels informes relatius a les ofertes del concurs-subhasta, se li indica literalment que "consultat el senyor Ministre d'Ordenament Territorial i Medi Ambient, aquest ha indicat que plantejarà la demanda oral formulada en

el seu dia al M.I. Govern en la seva propera reunió", i el 27 de juny el Ministre adreça una carta al representant legal de l'empresa en la que li indica no solament que pot passar pels locals del Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient a examinar els dossiers sinó inclús el nom dels funcionaris que els tenen a la seva disposició.

La demanda jurisdiccional que autoritza l'article 42.1. paràgraf tercer del Codi de l'Administració es presenta el 30 de juny, i la carta del 27 de juny es rep pocs dies després, segons reconeix la societat mercantil en l'escrit de conclusions.

Els fets esdevinguts durant els darrers dies del mes de juny de 1994 aconsellaven una breu però prudent espera abans d'iniciar un procediment jurisdiccional, i els fets així ho demostren, ja que el Govern va accedir de seguida a la legítima pretensió de la sol.licitant. Per tant, no es pot afirmar -als efectes que ara interessen de la condemna al pagament de les costes- que sense el procés mai s'hagués aconseguit el reconeixement explícit d'allò que es demanava. Conseqüentment, no és factible la imposició de les costes de la part agent a l'Administració i s'ajusta més al principi d'equitat que cada part pagui les despeses ocasionades per la pròpia activitat processal.

Per tot el que s'ha exposat, cal revocar la sentència de la Batllia i deixar sense efecte la condemna de l'Administració al pagament de les despeses del procés.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix estimar el recurs d'apel.lació interposat per la representació processal del M.I. Govern d'Andorra contra la sentència núm. 95-49, de 18 de maig de 1995, dictada per la Batllia, que es revoca en el seu apartat tercer i es confirma en els altres. En conseqüència, s'absol al Govern del pagament de les costes processals de la part actora en la primera instància. No fem imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació

d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré